

ved samtlige af Staten eller med Statstilskud iværksatte Beskæftigelsesarbejder, jfr. iøvrigt de indledende Bemærkninger.

I *Stk. 2* er det udtalt, at Anvisningens Formaal skal være at udvirke den bedst mulige Fordeling af den ledige Arbejdskraft, og i *Stk. 3* er der givet Arbejds- og Socialministeren Bemyndigelse til om fornødent at yde Tilskud til Iværksættelse af Transportordninger og til Oprettelse af Baraklejre. Tilsvarende Regler findes nu i §§ 2 og 3 i Arbejdsformidlingsloven (Nr. 426 af 27. Oktober 1942), der senest ved Lovanordning af 14. Marts 1945, jfr. Lov Nr. 285 af 18. Juni 1945, er forlænget til 31. Marts 1946.

Til § 3.

Arbejdstiden, der ifølge § 4, *Stk. 2*, i den gældende Lov er 40 Timer ugentlig ved Beskæftigelsesforanstaltningerne, foreslaas som almindelig Regel udstrakt til 48 Timer ugentlig, svarende til den normale Arbejdstid ved frit Arbejde.

Begrundelsen for den saaledes foreslaede Udvidelse af Arbejdstiden — som allerede med de bevilgende Myndigheders Godkendelse faktisk er iværksat paa Grundlag af Arbejds- og Socialministeriets Cirkulære af 24. Juli 1945 — er dels, at der ikke ved andre offentlige Tilskudsarbejder, der er iværksat med Bekæmpelsen af Arbejdsledigheden som Hovedformaal, saasom Landvindings- og Grundforbedringsarbejder, er foreskrevet nogen Nedsættelse af Arbejdstiden, dels at den hidtidige Bestemmelse om 40 Timers Arbejdsugen i mange Henseender har virket uheldigt og bl. a. medført en uheldig Fordyrelse af Beskæftigelsesforanstaltningerne som Følge af, at Entreprenørernes Materiel ikke kan udnyttes i samme Omfang som ved andet Arbejde. Hertil kommer, at det indtil 24. Juli 1945 meget ofte var nødvendigt at dispensere fra 40 Timers Ugen, især hvor det til Gennemførelsen af en Beskæftigelsesforanstaltning var nødvendigt at anvende nogen Arbejdskraft fra Fag, hvor der ikke har hersket langvarig Ledighed, saasom Elektrikere, Sanitetsarbejdere, Murere, Snedkere, Tømrere m. v. — Bestemmelsen omfatter efter Forslaget ikke alene de Arbejder, hvortil Arbejds- og Socialministeriet yder Tilskud eller Laan efter Lovforslagets § 4, men samtlige de i § 1, *Stk. 1*, nævnte Beskæftigelsesforanstaltninger.

Isaadanne Undtagelsestilfælde, hvor den normale Arbejdstid ved tilsvarende Arbejde er kortere end 48 Timer, er Arbejdstiden dog efter den foreslaede Formulering af *Stk. 1*, den for saadant Arbejde sædvanlige.

Til § 4.

(Nugældende Lovs § 3).

Reglerne i *Stk. 1* afviger som allerede berørt i de indledende Bemærkninger paa væsentlige Punkter fra de tilsvarende Bestemmelser i den nugældende Lov. Medens der nemlig efter denne kun kan ydes Tilskud til Arbejder, der med det oftnævnte beskæftigelsesmæssige Formaal iværksættes af Stat, Kommune eller private Institutioner, som efter den fulgte Praksis ikke maa være erhvervsdrivende, foreslaas det nu, at der kan ydes Tilskud til „Arbejder, der iværksættes af Staten, Kommunerne eller private Institutioner med Bekæmpelse af Arbejdsledigheden som væsentligt Formaal samt, hvor særlige Forhold taler derfor, til tilsvarende Arbejder, der iværksættes af private Enkeltpersoner“. Efter denne Formulering vil baade Enkeltpersoner og private Sammenslutninger kunne komme i Betragtning, og Tilskud vil ogsaa kunne ydes til erhvervsmæssigt Formaal.

Ved den foreslaede Ændring vil det formentlig i et vist Omfang være muligt at efterkomme de Krav, som fra forskellig Side er fremsat om, at *Beskæftigelsesforanstaltningerne i højere Grad end hidtil skal være produktive*. Det vil iøvrigt paa Forhaand være vanskeligt nærmere at angive, efter hvilke Retningslinier der skal kunne ydes Tilskud til private Arbejder. Efter Forslaget er det en Betingelse, at særlige Forhold skal tale derfor, og man bør formentlig herved i første Række lægge Vægt paa, om vedkommende Arbejde har en produktiv, beskæftigelsesmæssig eller samfundsmæssig Værdi udover det almindelige. Det kan ikke være nødvendigt, at alle de angivne Momenter foreligger i hvert enkelt konkret Tilfælde, maaske vil eet af de anførte Forhold i givet Fald veje saa stærkt, at man kan se bort fra de andre Momenter, og efter Forslaget er det heller ikke udelukket, at man kan lægge Hovedvægten paa helt andre Omstændigheder, hvis Forholdene taler derfor. En Betingelse for at yde Tilskud til private Arbejder vil det i alle Tilfælde være, at der ikke herigennem paaføres andre private en ubillig Konkurrence. De private Arbejder, hvortil der kan blive Tale om at yde Tilskud, vil antagelig iøvrigt blive af meget forskellig Karakter. Der kan dels blive Spørgsmaal om at yde Tilskud til Iværksættelse af meget store Arbejder, som private, hvorved her særlig maa tænkes paa erhvervsdrivende Selskaber, ikke tør binde an med alene, men som dog paa den anden Side ikke er saa betydelige, at det vilde være rimeligt at søge dem